

ÁNH SÁNG THE LIGHT

SỐ

702

April 5th 2020. Vol. 45. No. 4

SỐ 702 * Chúa Nhứt, ngày 5 tháng 4 năm 2020**TƯ HOẠI**

Tôi đã luận đến Tự Ái, Tự Chủ, Tự Nguyên, Tự Xét, Tự Vệ, Tự Cường, Tự Đo, Tự Kiêu, Tự Hào, Tự Túc, Tự Trí, Tự Ti, Tự Đai, Tự Tin, Tự Tại, Tự Nhiên, Tự Văn, Tự Lương, Tự Lập, Tự Thỏa. Nay đến Tự Hoại.

Xây-dựng ở bất cứ lanh-vực nào cũng đòi-hỏi nhiều công-phu, tài-trí, vật-liệu và cả sức-lực. Xây-dựng một ngôi nhà khang-trang, một lâu-dài hạnh-phúc, một dài danh-vọng, một công-trình sự nghiệp, một đời sống tốt-dep phải tốn nhiều thời-gian và luôn tu-bổ, bão-tri. Ké thù ta muốn phá đổ, hủy-hoại công-trình ta không dễ. Lạ một điều, chúng ta "tự hoại" thì lại quá dễ.

Chúng ta "tự hoại" khi suy-nghĩ và hành-động vì thấy "lợi" trước mắt mà quên "hại" sau lưng, hay biết "hại" vẫn làm vì "lợi" có trước, "hại" tính sau. "Tự hoại" là khi "lợi bất cập hại" – "lợi" chẳng bao nhiêu, mà "hại" quá nhiều. Người hút thuốc, chỉ thấy "đốt thuốc" chớ không thấy "tự dốt mình". Người có "tâm-hồn ăn uống", hể món gì "khoái khẩu" chẳng bao giờ từ chối. Những người này "tự hoại" bằng cách "dùng hàm răng đào lỗ chôn mình".

Biết bao người danh tiếng, tài hoa "tự hoại" đời mình vì tình-dục bất chính. "Vui trong chốc lát mà sầu thiên-thu". Tiếng thời đại là "khuấy-rối tình-dục" hay "Ấu dâm". "Khuấy rối tình-dục" bằng lời nói, bằng cách nhìn và bằng đôi tay. Kinh-Thánh cho biết con người "bi đũi thứ tình-dục dâm-dật sai khiếm" (Tít 3:3) và "sa vào tình-dục luồng-tuồng" (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:5) cách "vô-tu".

Theo thống-kê cho biết nơi sô làm 40% đến 50% nữ giới bị "khuấy rối tình-dục", nam giới chỉ có 10%. Nhiều năm về trước, tại El Cajon, một giáo-sư bị kết án "khuấy rối tình-dục" nữ sinh như vầy:

Nữ sinh được thầy gọi lên trả bài. Thầy đứng bên nữ sinh hỏi và nữ sinh trả lời. Trước khi nữ sinh trả về chỗ, cô nhìn thầy, lấy tay để vào bung thầy và nói:

- Bụng thầy nhỏ đi thi trông được hơn. Thầy nhìn cô và nói:

- Ngực cô mà lớn hơn một chút là trông được hơn. Thế là cô thưa thầy về "khuấy rối tình-dục" và thầy bị phạt.

Tục-ngữ mình có câu: Trăm nghe không bằng một thấy; trăm thấy không bằng một rò. Biết bao vị danh cao, chức lớn chỉ vì "sô" vào dùi, vào mông, vào ngực nhân viên là "tự hoại" thanh danh, sự nghiệp.

Ngày cả những vị đạo-đức tu-hành cũng "sa vào tình-dục luồng-tuồng". Một "thầy tu" đứng sau một cô trên xe điện chật-chội. Bỗng cô quay lại hé lót:

- Chân tu mà vậy hả? Thầy mim cười:

- Chân tu mà tay chưa tu.

Đức Giáo-Hoàng Francis phát-biểu về tình-trạng "Ấu dâm" của giới lãnh-đạo tại Lâu Đài Dublin trong chuyến viếng thăm Ireland như vầy:

- Sự thất-bại của giáo hội, gồm các giáo sĩ cấp trên, giám-mục và linh mục, trong việc xử lý những tội ác kinh-hoàng, đã gây phẫn-nô và tiếp-tục là nỗi đau cung như sự hổ-thẹn đối với cộng-dồng Công Giáo. Bản thân tôi cũng cảm thấy tương-tự.

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

Vài nơi Giáo hội phải bán nhà thờ lấy tiền đèn bù cho nạn nhân.

Thời nay người ta cũng dùng vu-cáo "khuấy rối tình-dục" để "phá hoại" người khác. Một góa phụ "thiêng-liêng" đã email khắp nơi tố cáo tôi "khuấy rối tình-dục" khi gặp nơi đại hội, vì đã "nắm tay" bà quá lâu mà bà "dâng" không ra. Tôi xin nhiều người cho tôi copy "email" để làm "kỷ-niệm" nhưng chẳng ai cho.

Ngoài tình-dục bất chánh "tự hoại" các người danh tiếng, đạo-đức. Nhưng mỗi chúng ta dễ-dàng "tự hoại" bởi "cay-dắng, buồn-giận, tức-mình, cãi-lý, mắng-nhiếc, cùng mọi điều hung-ác" (Ê-phê-sô 4:31).

Theo tâm-lý học, "cay-dắng" như là thứ ung-ugot "tự hoại" tâm-thần. Chồng nhìn vợ - "Mieng cưới em xinh", thế mà đôi khi từ cái "mieng xinh" đó phát ngôn, khiến anh "lắng nghe em nói mấy lời mà cay".

Qua bài thơ **Cay Đắng Tình Đời** của Nguyễn-Quang-Long thấy "hại" cho mình quá nhiều.

Ban đêm rồi một mình thức trắng

Nhớ về ai buồn dâng đêm xưa

Cuộc đời bỗng chốc thoай đưa

Niềm đam vui tối cay bùa lòng ta.

Ngán một ngum trăng tà bóng nhạt

Bao nỗi sầu cợ xát tim đau

Trong đêm chỉ thấy một màu

Mảnh tình ghép lại, lòng đau muôn mù.

Lòng chợt thấy gió lùa thêm thảm

Cho lòng mang âm-dạm chiều thu

Tình yêu như trái mù u

Người đi để lại, buồn thu vĩnh-hằng.

Nghe tê-tai lòng băng da đá

Trái tim sầu mệt bả đau-thương

Sầu gieo dày đặc đậm trường

Cuộc đời cay-dắng muôn phương hững hờ.

Nội "cay-dắng" dâ "tự hoại" đời sống mình không

ít. Lại thêm "buồn giận" thì "tự hoại" càng thêm.

Tâm-lý định nghĩa con người là sinh-vật "buồn". Vì

có đó mà "tôi buồn chẳng biết vì sao tôi buồn".

Tại sao "buồn" ?

- Ngãm-nghĩ nhân tình thế thái là buồn

Ngán thay thế thái, ngán nhân tình

Chỉ biết tiền-tài, biết lợi danh

Có thể có thân, nhiều kẻ trọng

Không quyền, không chức, làm người khinh

Đắc thời vênh-vào như hình qui

Thất vận vùng-vảng tựa tướng tinh

Bạc ác vong ẩn cùng bội nghĩa

Ngán thay thế-thái, ngán nhân tình.

Không rõ tác-giả

"Buồn giận" đi liền với nhau. "Buồn" thì thầm lặng, nhưng "giận" là náo động.

"Tự hoại" của "giận" vô cùng khủng-khiếp. Ca-dao ta có câu:

Giận lên là nỗi cơn điên,

Người khôn hóa dại, người hiền hóa ngu.

Tôi đã thuyết-trình trong Hội Người Việt Cao Niên ở San Diego đề-tài: **Già Dễ Giận**.

Cái giận của người già không mưu tìm hại ai, nhưng chính mình "tự hoại".

Một ông 68 tuổi ngồi xe lăn nơi nhà dưỡng lão. Ông kể chuyện 10 năm về trước, trong một cuộc cãi lộn với thằng rể về một điều gì đó, ông không còn nhớ nữa. Ông chỉ nhớ hai người lời qua tiếng lại làm ông nỗi giận, làm ông té ngửa. Đưa vào bệnh viện, bác-sĩ cho ông biết: Con giận làm ông bị bể mạch máu não,

bị đột quy xuất huyết (hemoragic stroke). Ông bị cao áp huyết, bác sĩ căn-dan ông không được nồng giân. Nhưng lúc nỗi cơn giân, ông không nhớ gì cả, cứ “vô-tu” giận. Ông là Cơ-đốc nhân, chăm dì nhà thờ, học Kinh-Thánh, và đã học thuộc lòng câu này: “*Người nồng-này làm điên làm dại*” (Châm-ngôn 14:7), hay “*mau nghe, chậm nói, chậm giận*” (Gia-cô 1:19). Nhưng học là một chuyện, mà làm theo là một chuyện khác. Nay ông bị liệt nửa người. Ông cảm ơn Chúa cho ông còn sống và nhắc ông luôn nhớ câu Kinh-Thánh dạy: “*Maу nghe, chậm nói, chậm giận*”. Vì giận lên là:

Để máu sôi sùng-sục
Hầu-quá thất khó lường
Một phút giây lâm-lở
Bao ngày tháng sầu vương
Mạch máu trên đầu vỡ
Không chết cũng liệt giường
Mau nghe mà chậm nói
Chậm giận ấy thần phượng

Biết nỗi giận là “tu hoại”. Vậy thì: “Giận chi cho mệt”. Không “buồn giận”, cũng chẳng nên “tức mình”.

“Tức mình” hay “bực mình” là cảm thấy khó chịu, bức-bối. Xếp hàng lâu mới đến lượt mình, là “tức mình”; không được như ý là “tức mình”; đi cá buồ sám đồ, mà chẳng sám được gì là “tức mình” vì mất công, mất thời giờ, vẫn còn tiền mà chẳng được gì là “tức mình”; thua mưu, thua trí người cũng “tức mình”. Cố lần tôi được mời giảng ở Orlando, FL trong ba đêm. Đến đêm thứ hai, một vị thính-giả đến nói với Mục-sư sò tại:

- Tối qua, sau khi nghe Mục-sư Bình giảng, trở về nhà, nǎm suy-nghĩ lại bài giảng, tôi rất “tức mình”. Ông nói với vẻ mặt vui-vui. Mục-sư hỏi ông:

- Ông có thể cho tôi biết điểm nào trong bài giảng của Mục-sư Bình làm ông “tức mình”? Vị đó cho biết:

- Tôi không “tức mình” ông Mục-sư Bình, mà tôi “tức mình” ... tôi. Tôi “tức” vì cái chậm hiểu của tôi. Mục-sư giảng tôi cười hời nhiều. Về nhà nghĩ lại những điều mình cười mới thấy “ngu” làm sao. Mục-sư “nói trên đầu” mình mà mình vẫn cười được. Quả là quá “ngu”, nhưng nghĩ kỹ rất “thâm”. Nên tối nay tôi nghe tiếp.

“Tức mình” thì “cãi-lý” là bày-tô ý-kien mình hay binh-vực mình. Tục-ngữ mình có câu “cãi chày, cãi cối” – “chày” nói chày phải, “cối” nói cối đúng, cứ thế mà “giã” nhau. “Cãi-lý” từ trong gia đình đến ngoài xã hội đều phát-xuất từ tám lòng “cay-dắng, buồn giận, tức mình” nên lời nói thiêu ôn-hòa, “tu hoai” hòa khí.

“Cãi-lý” mà chưa ai chịu ai thì “mắng-nhiếc” nhau cho hả. “Mắng-nhiếc” là cách phi-báng, hạ-hục người nào đó. Tiếng Việt mình hay. Gồm tóm “mắng-nhiếc”, phi-báng, hạ-hục ai đó bằng cách “chửi”. “Chửi” đầu tiên là coi người mình “chửi” không còn là người mà “đỗ”

“Tự hoai” còn quá nhiều. Sẽ bàn khi khác.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIÁ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- An-Danh - San Diego, CA	20\$00
- Ông Đặng-Vũ - Phoenix, AZ	50\$00
- Bà Tần-Bích - San Diego, CA	50\$00
- Bà Đoàn-Ngọc-Xuân - San Diego, CA	50\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- An-Danh - San Diego, CA	50\$00
- Ông. MS. Võ-Xuân-Sinh - Lakewood, CA	30\$00
- Ông. Trương-Hạnh - Tucson, AZ	20\$00

CHÂN-THÀNH CAM-ƠN QUÝ VI

CHÚC MỪNG SINH-NHẬT 85
Tâm lâm xuân-xanh, ít thu vàng,
Tóc da bạc-héo, giọng rộn vang!
Yêu Chúa, linh-hồn luôn tươi trẻ,
Thanh-Bình vui-khỏe, tâm lòng vàng!
Sách, báo, phát-hành vẫn rao-giảng,
Ánh-Sáng soi rang, Lời Chúa ban!
Một trăm mươi lăm sách xuất-bản,
Con, cháu, bầy-bạn chúc Thọ Vàng!

Dza-Quang

TIN VUI

* Tôi đã viết và xuất bản hai cuốn sách song ngữ Việt-Anh cách soan và giảng dạy Kinh-Thánh:

- 13 Bước Soạn Bài Học Kinh-Thánh
- 13 - Step Method Of Bible Study Lesson Preparation
- Dạy Kinh-Thánh
- Teach The Bible

* Nay có Tin Vui, Mục-sư Nguyễn-Văn-Bình, đang hâu-việc Chúa tại Pháp, là Soạn-Giả cuốn sách **Một Câu Trên Tòa Giảng**. Do Nhà Xuất-Bản Tôn-Giao in và xuất-bản tại Việt-Nam, ngày 2 tháng 12 năm 2015. Sách dày 268 trang, giá 40.000 VND, gồm 4 chương: Chương Một: Các loại bài giảng.

Chương Hai: Các bước hình thành bài giảng theo câu gốc.

Chương Ba: Trên tòa giảng.

Chương Bốn: Bài giảng mẫu.

* Mục-sư Soạn-Giả cho biết:

“**Một Câu Trên Tòa Giảng**” chỉ đơn thuần trình-bày cách nào để ta có thể chỉ được một câu Kinh-Thánh mà thôi song hình thành được một bài giảng đầy-dủ ý-nghĩa cả về phương-diện thần học, luân-ly, lịch-sử, đường-linh, truyền-giáo, mở rộng tầm nhìn Kinh-Thánh không kém chút nào đối với các bài giảng theo phương-pháp khác.

* Quý Vị Mục-sư tại Mỹ, muốn có sách, xin liên-lạc Mục-sư Tiến-Si Đặng-Ngọc-Minh. ĐT. 330.864-2077.

TIN VUI TIẾP

* Đã lâu tôi nhận và đọc cuốn sách mỏng, khổ lớn **Thuyền Hòn Neo Bến** của Bác-Sĩ Châu-Ngọc-Hiệp. Tôi soạn bài **Con Đường Đạo** để nói trên dài Tiếng Nước Tôi. Tôi gọi điện-thoại báo cho Bác-Sĩ biết tôi sẽ đọc cuốn sách đó vào sáng Thứ Hai, ngày 2 tháng 3 năm 2020 trong bài thuyết-trình của tôi trên dài. Bác-Sĩ cho biết sách này đã được in tại Việt-Nam với số lượng 25,000 cuốn để dùng làm “chứng dạo”. Sách in tại Việt-Nam “nhỏ”, đẹp do Mục-sư Tiến-Si Đặng-Ngọc-Minh phụ-trách.

* Quý Vị muốn có sách này, xin liên-lạc với tôi hay MS Minh.

* Tôi đã làm “nhân” dán vào phía trong bìa sau cuốn sách.

Quý Vị muốn biết thêm về
Cứu Chúa Jésus

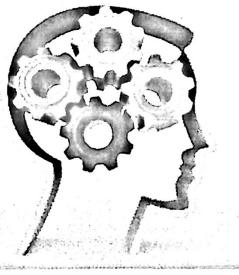
Xin gọi: Mục-Sư Phan-Thanh Bình

619. 743-2284

* Mong Quý Vị cũng làm “nhân” như tôi khi dùng sách này.

CHÂN-THÀNH CAM-ƠN

Quý Vị đã gọi Chúc Mừng Sinh Nhật, tặng thơ, gửi thiệp, tặng Quà. Xin Quý Vị cứ nhớ đến tôi trong khi cầu-nguyện và “lo-tưởng về tôi”, “giúp tôi” (Phi-líp 4:10, 13) để tôi cứ luôn “búom theo những sự ở” “đang trước, tôi nắm muc-dịch mà chạy” (Phi-líp 3:14) cho đến ngày “đi ở với Đang Christ” (Phi-líp 1:23).

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

“Vì moi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế.” “Vi tiền công của tôi là sự chết.” “Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.” (Kt: Rô-ma 3:23, 6:23; Exh-ch-én 18:4)

“Vì không ai trừ tuân theo luật pháp mà được hoà thuận lại với Thượng Đế cả.” “Nhau sùng kính chủ em được cứu rỗi ... không phải do công đức.” (Kt: Rô-ma 3:20; Ephe-sô 2:9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

“Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.” “Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.” (Kt: Rô-ma 5:8, 1 Phê-rô 3:18)

“Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm.” “Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.” (Kt: Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đang Cha sai đến. (Giăng 17:3)